

- 1) EF-traktatens artikel 5 og 85 (nu artikel 10 EF og 81 EF) er ikke til hinder for nationale regler, der — inden for rammerne af en summarisk procedure vedrørende udstedelse af betalingspålæg for så vidt angår krav på betaling af honorar, der er fremsat af en arkitekt, som er medlem af en faglig organisation — pålægger den ret, der behandler sagen, at henholde sig til en udtalelse, som denne organisation har afgivet vedrørende betalingen af disse honorarer, for så vidt som denne udtalelse mister sin bindende virkning, når debitor indleder en kontradiktorisk retssag.
- 2) Traktatens artikel 5 og 85 er ikke til hinder for en national lovgivning, der bestemmer, at udøvere af et liberalt erhverv frit kan fastsætte honoraret for visse af de tjenesteydelser, som de præsterer.

(¹) EFT C 246 af 28.8.1999.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 8. januar 2002

i sag C-248/99 P, Den Franske Republik mod Monsanto Company (¹)

(»Appel — forordning (EØF) nr. 2377/90 — ansøgning om opførelse af rekombineret bovin somatotropin (BST) på listen over stoffer, for hvilke der ikke gælder maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer — forbud mod markedsføring af dette stof — afslag på ansøgning om opførelse«)

(2002/C 84/08)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-248/99 P, Den Franske Republik (befuldmægtigede: først R. Abraham og J.-F. Dobelle og K. Rispal-Bellanger samt C. Vasak, derefter G. de Bergues), angående appel af dom afsagt den 22. april 1999 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sagen Monsanto mod Kommissionen (sag T-112/97, Sml. II, s. 1277), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom — de andre parter i appelsagen: Monsanto Company, Delaware (USA) (advokater: M. C. Stanbrook, QC, og barrister D. Holland), og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J.-L. Dewost, R. Wainwright og T. Christoforou), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. La Pergola, L. Sévon (refererende dommer), M. Wathelet og C.W.A. Timmermanns; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 8. januar 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans afsagte dom af 22. april 1999 i sagen Monsanto mod Kommissionen (sag T-112/97) ophæves.
- 2) I den sag, der er anlagt med påstand om annullation af Kommissionens beslutning C(97) 148 endelig udg. af 14. januar 1997 om en stillingtagen i henhold til EF-traktatens artikel 175 vedrørende optagelse af bovin somatotropin i bilag II til forordning nr. 2377/90, frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 3) Monsanto Company betaler sine egne omkostninger og Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers omkostninger såvel for Retten som for Domstolen.
- 4) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger såvel for Retten som for Domstolen.

(¹) EFT C 265 af 18.9.1999.

DOMSTOLENS DOM

af 5. februar 2002

i sag C-255/99, Anna Humer (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof) (¹)

(»Forordning (EØF) nr. 1408/71 — begrebet familieydelse — forskudsvis udbetaling af børnebidrag — krav om, at det mindreårige barn skal være bosat på medlemsstatens område — eksport af ydelser til udlandet«)

(2002/C 84/09)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-255/99, angående en anmodning, som Oberster Gerichtshof (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag vedrørende den mindreårige Anna Humer at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 3, artikel 4, stk. 1, litra h), artikel 73 og 74 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT 1997 L 28, s. 1), samt af artikel 3, stk. 1, og artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467), har Domstolen, sammensat af formanden for Første og Femte Afdeling, P. Jann, som fungerende præsident, afdelingsformændene F. Macken og N. Colneric samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward (refererende dommer), A. La Pergola, M. Wathelet, R. Schintgen og V. Skouris; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 5. februar 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således: